

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w sprawie uniewinnionego D. G. i in.
wątpliwości co do wykonania orzeczenia,
na podstawie art. 13 § 1 k.k.w.

p o s t a n o w i ł

rozstrzygnąć wątpliwości co do wykonania rozstrzygnięcia zawartego w pkt III postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2025 r., sygn. akt V KK 312/24, w ten sposób, że stwierdzić, iż zasądzona nim od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K., Kancelaria Adwokacka w K., kwota 885,60 zł nie podlega wypłacie, a na jej poczet podlega zarachowaniu kwota wynagrodzenia przyznanego już pełnomocnikowi postanowieniem Sądu Okręgowego w Kaliszu z 10 czerwca 2024 r., sygn. akt IV WKK 8/24.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2024 r. pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego wniosła kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z 27 marca 2024 r., sygn. akt IV Ka 22/24, w której zawarła wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Kaliszu postanowieniem z 10 czerwca 2024 r., sygn. akt IV WKK 8/24, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. 885,60 zł tytułem nieopłaconych kosztów za sporządzenie i wniesienie kasacji w imieniu oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego.

Postanowieniem z 7 kwietnia 2025 r. Sąd Najwyższy, oddalając kasację jako oczywiście bezzasadną, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K., Kancelaria Adwokacka w K., 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego ustanowiony z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 626 § 1 k.p.k. regułą jest, że w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd określa, kto i w jakiej części i zakresie ponosi koszty procesu, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego należy do kompetencji Sądu Najwyższego.

Jak zasadnie wykazano to w postanowieniu Sądu Najwyższego z 29 lipca 2021 r., IV KK 223/21, praktyka orzecznicza polegająca na przyznaniu obrońcy/pełnomocnikowi wyznaczonemu z urzędu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji już na etapie czynności podejmowanych przez sąd odwoławczy jest błędna i wykracza poza właściwość funkcjonalną tego sądu choćby z tego powodu, że Sąd Najwyższy nie jest związany wnioskiem o przyznanie wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji i w wypadku stwierdzenia jej niedopuszczalności może takiego wniosku nie uwzględnić (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 22 maja 2019 r., V KK 141/19, OSNKW 2019, z. 8, poz. 44; 20 września 2017 r., III KK 384/17, OSNKW 2018, z.1 poz. 6; 16 listopada 2015 r., II KK 310/15). Ze względu na uprawnienie wnoszącego kasację obrońcy/pełnomocnika do udziału w toczącym się postępowaniu, zasądzenie opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji nie zamyka również ostatecznie kwestii wynagrodzenia należnego adwokatowi z tytułu wyznaczenia go obrońcą/pełnomocnikiem z urzędu w postępowaniu kasacyjnym i uczestniczenia w rozprawie kasacyjnej.

Nie ulega jednak wątpliwości, że w niniejszej sprawie tego rodzaju postanowienie zapadło i wypłacono pełnomocnikowi zasądzone nim

wynagrodzenie. Dlatego też zasądzona przez Sąd Najwyższy postanowieniem z 7 kwietnia 2025 r. kwota nie może zostać wypłacona.

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

[PŁ]

[a.ł]